

Sygn. akt VII U 357/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2023 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Renata Gąsior

Protokolant sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2023 r. w Warszawie

sprawy A. W., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. W. oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 9 grudnia 2022 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 9 grudnia 2022 r. nr (...) w części, tj. w zakresie pkt 3), w ten sposób, że stwierdza, że Pani A. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością rozliczający się na numerze NIP spółki (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu) jedynie w okresie od 05.08.2013 r. do 27.10.2013 r., natomiast nie podlega z tego tytułu obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 21.06.2018 r. do 01.11.2020 r.,

zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz odwołujących A. W. oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwoty po 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

A. W. oraz (...) Sp. z o.o. w dniu 10 stycznia 2023 r. złożyli odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 9 grudnia 2022 r. nr (...), zaskarżając ją w części, tj. w zakresie ustalenia, że odwołująca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością rozliczający się na numerze NIP spółki (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu) od 5 sierpnia 2013 r. do 27 października 2013 r. oraz od 21 czerwca 2018 r. do 1 listopada 2020 r. Odwołujący się wnieśli o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że odwołująca jako (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowymi i wypadkowemu w okresie od 21 czerwca 2018 r. do 1 listopada 2020 r. oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska odwołujący się wskazali, że w spornym okresie A. W. posiadała 98 % udziałów, a drugi wspólnik 2 % udziałów w związku z czym spółka nie była jednoosobową spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż udziały dzieliły się na dwóch wspólników. Odwołujący się podnieśli, że orzecznictwo

Sądu Najwyższego powołane przez ZUS w zaskarżonej decyzji, dotyczy innego stanu faktycznego, a mianowicie stosunku zatrudnienia pracowniczego w spółce, w której pracownik pozostaje większościowym udziałowcem. Zatem w takiej relacji, w której jedyny niemal udziałowiec, reprezentujący spółkę – pracodawcę, piastuje jednocześnie funkcję pracownika, brak jest podstaw do uznania realności tak nawiązanego stosunku pracy z uwagi na brak jednej z konstytutywnych przesłanek, tj. stosunku podporządkowania. Odwołanie nie dotyczy objęcia ubezpieczeniem społecznym odwołującej z tytułu zatrudnienia w spółce na podstawie umowy o pracę, gdzie istotne jest to, czy osoba zatrudniana jest jedynym, czy niemal jedynym współnikiem. Odwołanie dotyczy bowiem tego, czy odwołująca podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, który to tytuł jest pochodną posiadania większości udziałów w spółce, której kapitał należy do dwóch współników.

Odwołujący się powołując liczne orzecznictwo sądowe, z ostrożności procesowej wskazali, że nawet gdyby przyjąć, jak chce ZUS, a z czym odwołujący się nie zgadzają (jest to sprzeczne z Kodeksem spółek handlowych), że spółka, której współnikiem jest odwołująca się spółka jednoosobowa – mimo, że posiada dwóch udziałowców, to: „(...) podział udziałów stanowi owoc wewnętrznych ustaleń współników, często także ich możliwości finansowych decydujących o tym, w jakim stopniu każdy współnik jest w stanie zaangażować się kapitałowo. Poza tym pozycję współników mogą często determinować ich osobiste uprawnienia (nienależnie od posiadanych udziałów). Zatem każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie (wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt VII U 1663/18, LEX nr 2725354). Odwołujący się wskazali ponadto, że gdyby przyjąć na podstawie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 2011 r., sygn. I UK 8/11, że duża dysproporcja udziałów świadczy o iluzoryczności, to podkreślenia wymaga fakt, że wyrok będący podstawą tego twierdzenia wzbudził szereg kontrowersji, z uwagi na to, że sąd nie wskazał, jaka różnica procentowa udziałów będzie świadczyć o iluzorycznym współniku, nie wyjaśniono szczegółowo również pojęcia niemal jedyne współnika. Zdaniem odwołujących, organ rentowy nie jest uprawnionym do decydowania o obecności w danej spółce współnika iluzorycznego, gdyż tego rodzaju kontrola nie należy do kompetencji ZUS, które zostały określone w art. 86 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy swoim działaniem doprowadziłby do zanegowania treści umowy spółki oraz wolnej woli współników. Tego rodzaju działania są poza kompetencjami ZUS, co potwierdza liczne orzecznictwo sądów powszechnych. Podsumowując, odwołujący się podkreślili, że A. W. nie była wyłącznym („jedynym”) współnikiem spółki i z tego tytułu podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, ponieważ (...) Sp. z o.o. jest spółką kapitałową, wieloosobową zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych (odwołanie z dnia 10 stycznia 2023 r.k. 3-13 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że odwołująca od dnia 5 sierpnia 2013 r. do 13 maja 2014 r. była jedynym (...) Sp. z o.o. w W., natomiast od dnia 14 maja 2014 r. większościowym współnikiem w spółce (98/100 udziałów). Organ rentowy przywołując liczne orzecznictwo Sądu Najwyższego podniósł, że z akt sprawy wynika, że w okresie od 28 października 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2020 r. oraz od 2 listopada 2022 r. odwołująca była zatrudniona na podstawie umowy o pracę u innego płatnika (wymiar czasu pracy 1/1 etatu). W okresie od dnia 7 stycznia 2020 r. do dnia 6 maja 2020 r. odwołująca była zatrudniona na podstawie umowy o pracę u innego płatnika (wymiar czasu pracy 1/2 etatu). W okresie od października 2013 r. do kwietnia 2020 r. oraz od listopada 2020 r. podstawa wymiaru składek z tytułu zawartych przez odwołującą umów o pracę przekraczała kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę. W okresie od stycznia 2020 r. do maja 2020 r. podstawa wymiaru składek z tytułu zawartych przez odwołującą umów o pracę nie przekraczała kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Natomiast w okresie od 21 czerwca 2018 r. do 1 listopada 2020 r. odwołująca przebywała na urlopie wychowawczym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Organ rentowy podniósł, że wobec powyższego, zgodnie z art. 9 ust. 1 i 1a ustaw z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 1009) w okresach w których podstawa wymiaru składek z tytułu zawartych przez odwołującą umów o pracę przekraczała kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę, została objęta wyłącznie ubezpieczeniem zdrowotnym. Nadto, organ rentowy ponownie podkreślił, że w spornym okresie, tj. od dnia 21 czerwca 2018 r. do 1 listopada 2020 r. – p. 2a odwołania) odwołująca przebywała na urlopie wychowawczym. Osoby przebywające na urlopiach wychowawczych i macierzyńskich, mające inny jeszcze, niż korzystanie z tych urlopów, tytuł rodzący obowiązek ubezpieczenia (np. prowadzenie działalności pozarolniczej), nie podlegają obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnego i rentowych na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 19

ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, ale z mocy art. 6 ust. 1 pkt 5 (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2006 r., I UK 70/06) (odpowiedź na odwołanie z dnia 26 stycznia 2023 r. – k. 20-22 a.s.).

Na rozprawie w dniu 6 września 2023 r. pełnomocnik odwołujących podtrzymał stanowisko zawarte w odwołaniu i dalszych pismach procesowych, wskazując, że zaskarża decyzję jedynie w części, w zakresie punktu 3, a dokładnie w zakresie drugiego okresu od 2018 do 2020 roku, ponieważ wówczas A. W. nie była jedynym współnikiem. Natomiast w imieniu organu rentowego nikt się nie stawił, mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy (protokół – k. 93-99 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. w dniu 19 czerwca 2000 r. ukończyła wyższe studia magisterskie na (...) na kierunku zarządzanie i marketing, uzyskując tytułu magistra inżyniera (dyplom z dnia 28 czerwca 2000 r. – a.r.). (...) Sp. z o.o. została wpisana do KRS w dniu 25 czerwca 2002 r. A. W. od 5 sierpnia 2013 r. do 13 maja 2014 r. była jednym (...) Sp. z o.o. posiadającym 100% jej udziałów, a od dnia 14 maja 2014 r. ww. była współnikiem ww. spółki posiadającym 98 % jej udziałów (odpis KRS – k. 63-76 a.s.). Od 30 stycznia 2023 r. współnikiem spółki jest także S. N. (protokół – k. 94 a.s.). Prezesem zarządu jest A. W.. Natomiast od początku istnienia spółki do 14 maja 2014 r. wiceprezesem zarządu był S. S., a następnie do 5 października 2015 r. funkcję tę pełnił R. W. (KRS – k. 63-76 a.s.).

W 2002 r. ubezpieczona i S. S. kupili spółkę, która nazywała się w tamtym czasie Towarzystwo Produkcyjno-Handlowe (...) Sp. z o.o. Kapitał wymagany to było 50.000,00 zł, z czego ubezpieczona posiadała 20.000,00 zł, tj. 40%, natomiast S. S. 30.000,00 zł, czyli 60%. Zamysłem było prowadzenie lokalu gastronomicznego w W. przy ul. (...). Następnie, miasto wypowiedziało umowę najmu tego lokalu, w związku z czym spółka przeniosła siedzibę do lokalu przy ul. (...), do budynku wielorodzinnego, gdzie nie mogła być kontynuowana działalność gastronomiczna. W związku z czym przebranzowali się na sklep odzieżowy – outlet. W 2008 r. S. S. dostał udaru i w uwagi na chorobę nie mógł się w tak dużym zakresie angażować w działalność spółki, jednak nadal pozostawał wiceprezesem i udziałowcem. Większość obowiązków w tym okresie spadła na ubezpieczoną. W 2011 r. ubezpieczona urodziła dziecko, w związku z czym miała mniej czasu na prowadzenie firmy. Potrzebowała pomocy, wobec czego, aby móc dwuosobowo reprezentować spółkę, w dniu 28 kwietnia 2011 r. prokurentem spółki został jej partner S. N.. Z czasem stan zdrowia S. S. uległ pogorszeniu i ubezpieczona odkupiła od niego udziały w spółce (zeznania A. W. – k. 97-99 a.s.).

W okresie od 4 lipca 2002 r. do 30 kwietnia 2020 r. świadczyła pracę na rzecz płatnika składek (...) Sp. z o.o. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku prezesa zarządu (świadcstwo pracy z dnia 30 kwietnia 2020 r. – a.r.).

R. W., brat ubezpieczonej, często pomagał siostrze w drobnych naprawach, w związku z czym zaproponował, że odkupi część udziałów i będzie działał w spółce jako współnik. W dniu 13 marca 2014 r. A. W. sprzedała R. W. 2 udziały o łącznej kwocie 1.000,00 zł. R. W. odkupił tylko 2% udziałów w spółce, bo na tyle pozwalały mu możliwości finansowe. W okresie od 2018 r. do 2020 r. spółka składała się z dwóch współników, którymi byli A. W. i R. W.. Wspólnie podejmowali decyzje dotyczące zarządzania spółką, konsultowali się w sprawach wyboru najemców czy też przy wyborze firm zewnętrznych. (...) Sp. z o.o. posiadała dwa lokale usługowe położone przy ul. (...). Ubezpieczona zajmowała się dokumentacją, zarządzaniem i finansami, natomiast R. W. w spornym okresie zajmował się przygotowaniem lokali pod wynajem, wykończeniem ich, dostosowaniem ich pod najemców oraz wykonywał różne drobne naprawy, np. wymiana kranu, wymiana świetlówek, naprawa odpadających drzwi, podklejenie płytek, odświeżenie ścian. A. W. do momentu urodzenia dziecka samodzielnie prowadziła sprawy administracyjno-rozliczeniowe i księgowe spółki, a od kwietnia 2011 r. ww. spółka podpisała umowę z Biurem (...), które przejęło prowadzenie księgowości wskazanej spółki podczas nieobecności i niezdolności do pracy A. W. (umowa kupna sprzedaży udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością k. 15-17 a.s., zeznania S. N. k. 94 a.s., zeznania R. W. k. 95-96 a.s., zeznania W. K. k. 96-97 a.s., zeznania A. W. k. 97-99 a.s.).

W okresie od 21 czerwca 2018 r. do dnia 1 listopada 2020 r. odwołująca przebywała na urlopie wychowawczym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę (bezsporne).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 13 października 2022 r. zawiadomił (...) sp. z o.o. o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia prawidłowości zgłoszenia A. W. do obowiązkowym ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w spółce (...) Sp. z o.o. Po przeprowadzeniu postępowania, w dniu 9 grudnia 2022 r. została wydana decyzja numer (...), w której na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 6 ust. 2 pkt 1, 5 i 19, art. 8 ust. 1 i ust. 6 pkt 4, art. 9 ust. 1, 1a, 1c i 6, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 i 4, art. 18 ust. 8, art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, w związku z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. stwierdził, że A. W.:

jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu) od 4 lipca 2002 r. do 4 sierpnia 2013 r.;

jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu) od 5 sierpnia 2013 r. do 30 kwietnia 2020 r. i od 1 października 2022 r.;

jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością rozliczający się na numerze NIP spółki (...) sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu) od 5 sierpnia 2013 r. do 27 października 2013 r. oraz od 21 czerwca 2018 r. do 1 listopada 2020 r.;

w pozostałym zakresie umorzył postępowanie (decyzja – a.r.).

Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Treść dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony, była natomiast zbieżna z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków oraz stron.

Oceniając zeznania odwołującej A. W. oraz świadków S. N., R. W. i W. K., Sąd miał na względzie, że były one ze sobą zbieżne, w tym przede wszystkim odnośnie profilu spółki oraz wykazania, że A. W. nie była jedynym wspólnikiem odwołującej się spółki w spornym okresie, a także, że rola drugiego wspólnika nie była iluzoryczna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2022, poz. 1009 j.t., dalej zwana ustawą systemową), obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, jeżeli nie posiadają innych tytułów do ubezpieczeń, a stosownie do 12 ust. 1 – również ubezpieczeniu wypadkowemu.

Jak wynika z art. 13 ust. 4 powyższej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu polegają „osoby prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców”.

Z kolei według art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Z art. 9 ust. 1 ustawy systemowej wynika, że osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniem emerytalnym i rentowymi z innych tytułów (w tym na przykład art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej), są obejmowane ubezpieczeniami tymi tylko z tytułu ubezpieczenia wynikającego ze

stosunku pracy. Wolą ustawodawcy pracowniczy tytuł ubezpieczenia wyprzedza zatem tytuł ubezpieczenia wynikający z prowadzenia działalności pozarolniczej.

W dalszej kolejności wskazać należy, że ustawa systemowa nie zawiera definicji jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, natomiast taką definicję zawiera art. 4 § 1 pkt 3 kodeksu spółek handlowych, zgodnie z którym spółka jednoosobowa to spółka kapitałowa, której wszystkie udziały albo akcje należą do jednego wspólnika. W świetle tej definicji niewątpliwie (...) Sp. z o.o. nie mieści się w pojęciu spółki jednoosobowej, w spornym okresie udziały Spółki należały bowiem do dwóch wspólników. Podkreślić należy, że w dniu 13 marca 2014 r. A. W. sprzedała R. W. 2 udziały o łącznej wartości 1.000,00 zł. Wskazać należy, że organ rentowy nie kwestionował daty objęcia udziałów przez drugiego wspólnika.

Zgodnie zaś z powołanym już art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Zatem w swojej istocie spór dotyczył wykładni cytowanego przepisu, którego wykładnia literalna, wbrew argumentacji konsekwentnie podtrzymywanej przez organ rentowy, nie wzbudza większych wątpliwości. Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt III AUa 424/19, że objęcie udziałów, choćby w nieznaczej części, w spółce przez innych udziałowców należy uznać za okoliczność wyłączającą zastosowanie ww. przepisu art. 8 ust. 6 pkt 4. Skoro zaś w sprawie bezspornym jest, że poza A. W. udziały, posiadał inny wspólnik – R. W., to ubezpieczona nie może podlegać ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej jako „jedeny wspólnik” spółki (...) Sp. z o.o. Wskazać należy, że A. W. i R. W. wspólnie podejmowali (i podejmują) decyzje dotyczące zarządzania spółką, konsultowali się w sprawach wyboru najemców czy też przy wyborze firm zewnętrznych. W okresie spornym ubezpieczona zajmowała się dokumentacją, zarządzaniem i finansami, natomiast R. W. zajmował się przygotowaniem lokali pod wynajem, wykończeniem ich, dostosowaniem ich pod najemców oraz wykonywał różne drobne naprawy, np. wymiana kranu, wymiana świetlówki, naprawa odpadających drzwi, podklejenie płytek czy odświeżenie ścian. Zdaniem Sądu posiadanie przez innego wspólnika 2% udziałów w spółce, wyklucza możliwość uznania, aby A. W., na gruncie przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, mogła być traktowana jako jedyny wspólnik tej spółki. Wspólnik posiadający 2% udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nie może bowiem zostać uznany za wspólnika jedynie iluzorycznego.

Podsumowując, w ocenie Sądu II instancji, skoro w spornym okresie poza A. W. udziały w spółce posiadał również R. W., to ubezpieczona nie może zostać uznana za jedynego wspólnika spółki, a sama spółka nie może być traktowana jako jednoosobowa spółka z o.o. (...) na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w części, tj. w zakresie pkt 3), w ten sposób, że stwierdził, że A. W. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością rozliczający się na numerze NIP spółki (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu) jedynie w okresie od 5 sierpnia 2013 r. do 27 października 2013 r., natomiast nie podlega z tego tytułu obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 21 czerwca 2018 r. do 1 listopada 2020 r., o czym Sąd orzekł na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. w punkcie 1 wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz odwołujących A. W. oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwoty po 180,00 złotych na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Renata Gąsior